

M-113 נגמ"ש רב-תנליתי

9,470 ק"ג; להטסה — 8,560 ק"ג
 לחץ קרקע: 0.54 ק"ג/סמ"² במשקל ערוך לקרב; 0.47 ק"ג/סמ"² ריק.
 חימוש: מקלע 0.5.
 תחמושת: 2,000 כדורי 0.5.
 קיבולת-דלק: 3,601 ליטרים.

ביצועים (במשקל ערוך לקרב)
 מהירות על כביש: 68.4 קמ"ש.
 במים: 5.8 קמ"ש.
 מעבר מדרגה: 0.61 מ'.
 מעבר תעלה: 1.68 מ'.
 רדיוס-סיבוב: 4 מ'.
 טווח פעולה ללא תדלוק: 5,000 ק"מ.

"M-113" יעודי טכני

לדגם זה של "M-113A1" הותאם מנוף בעל כושר-הרמה רב ודלת גלל גדולה. צוות בן 2 מפעילים מסוגל להפעיל את הרכב על כל מערכותיו. בסך-הכל מצויים ברכב מקר מות ישיבה ל-8 אנשים מלבד הנהג. שריונו של הרכב דומה לזה של הנגמ"ש הרגיל, וכושר העבירות שלו זהה. למנוע — "GMC6V53" דיזל — הספק של 215 כו"ח. חות-סוס. את המנוף ניתן להסיר כדי לאפשר הטעת הרכב על אניות או הובלתו באויר.

"M-125A1", רכב-קרב משוריין נושא מרגמה 81 מ"מ

רכב-קרב זה מיועד לשימושם של כוחות מוט-סיים, ניתן להצנחה ולהטסה. הוא מסוגל לבצע פעולות אמפיביות, שכן ניתן בכושר ציפה במים רוגעים. המערכת האוטומוטיבית בו

בשלבי תכנון נמצאים הדגמים הבאים:

- "XM10/XM11" — דגם לערכת דחפור.
- דגם לערכת דחפור מיוחד, בעל סכין רחבה והתקן לפינוי שלג.
- "XM806" — רכב חילוץ ופינוי (בנזין).
- "XM806E1" — רכב חילוץ ופינוי (דיזל).
- "XM969" — רכב חילוץ ופינוי בלת-משוריין.

רשימה זו מוכיחה ללא ספק את מקומה החשוב של משפחת-רכב זו בצבא ארה"ב. להלן נתאר אחדים מכלי-הרכב שברשימה לעיל.

"נגמ"ש M-113"

בשנת 1961 התחילו בייצור סדרתי של הנגמ"ש "M-113". משקלו הכולל של הנגמ"ש כ-10 טונות, ומי-דויתו העקרויות הן: אורך — 4.87 מ', רוחב — 2.54 מ'; גובה — 2.50 מ' כולל מקלע 0.5. המערכת האוטומוטיבית משובחת, וכוללת מנוע בעל הספק של 215 כוחות-סוס עם תיבת הילוכים אוטומטית. מתוך 10 הטונות של משקלו הכולל של הנגמ"ש עשויים 55% מסגסוגת אלומיניום, עשירה במגנזיום.

נתונים

צוות: 12 לוחמים + נהג.
 משקל: ערוך לקרב — 10,930 ק"ג; ריק —

ניסיונות של ממש לשימוש באלומיניום במקום שריון-הפלדה המקובל, כחומר להגנה בפני קליעים החלו כבר בשלהי מלחמת-העור-לם השניה, וזאת מסיבות שונות, טכניות וכל-כליות כאחת.

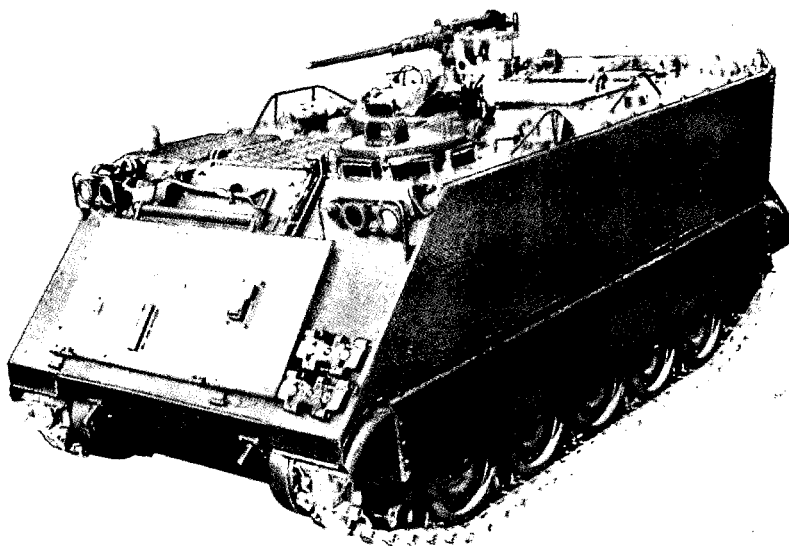
מן הבחינה הטכנית קיוו החוקרים להשיג חיסכון במשקל, לפתור בעיות הנדסיות ה-נובעות מצורת המבנה, לספק הגנה טובה יותר בפני קרורותיה, וכיוצא באלה; ואילו החישובים הכלכליים התבססו במיוחד על ירידה בתצרוכת האלומיניום בגמר המלחמה, עם תום הייצור המלחמתי.

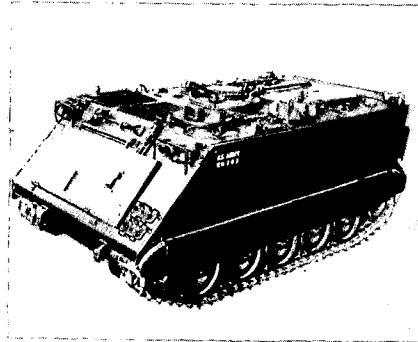
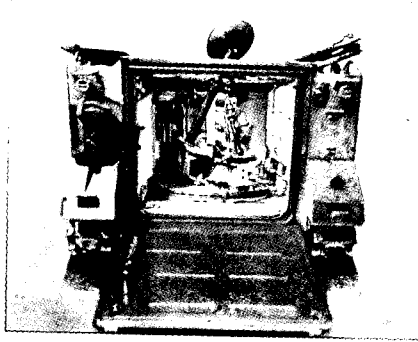
משהחל מרוץ-החימוש המחודש בשנות ה-ח' מישים, עם גבור המלחמה הקרה הבין-גושת, עמדה לעיני המפתחים הדרישה לאפשר ל-רכב-הקרב המשוריין יבילות אויר ואמפיביות, והיה בכך תמריץ נוסף לניסויים בשימוש באלומיניום.

בשנת 1957 החלו האמריקנים בפיתוח הנגמ"ש "M-113". לנגמ"ש זה, אשר הוכנס בתחילת שנות השישים לשירות מבצעי בצבא ארה"ב והמהווה בו עד-עתה נגמ"ש עיקרי, נוספה משפחה שלמה של כלי רכב קרב משוריין אשר לכולם מבנה בסיסי זהה ומר-כיבים אוטומוטיביים דומים.

על ה"משפחה" נמנים הדגמים הבאים:

"M-113"	— נגמ"ש בעל מנוע בנזין.
"M-113A1"	— נגמ"ש בעל מנוע דיזל.
"M-113A1"	— דגם לקליטת ערכות געודיות.
"M-106"	— מרכב משוריין נושא מרגמה 107 מ"מ (בנזין).
"M-106A1"	— מרכב משוריין נושא מרגמה 107 מ"מ (דיזל).
"M-125"	— מרכב משוריין נושא מרגמה 81 מ"מ (בנזין).
"M-125A1"	— מרכב משוריין נושא מרגמה 81 מ"מ (דיזל).
"M-132"	— מרכב נושא להביוור (בנזין).
"M-132A1"	— מרכב נושא להביוור (דיזל).
"M-548"	— נושאת משא.
"M-577"	— רכב-פיקוד משוריין (בנזין).
"M-577A1"	— רכב-פיקוד משוריין (דיזל).
"C&R"	— רכב פיקוד וסיוור.
"Lynx"	— רכב פיקוד וסיוור.





"M-125", מרכב משוריין נושא מרגמה 81 מ"מ

זהה לזו של הנגמ"ש "M-113". למרגמה בת 81 המ"מ אפשרות לכיסוי היקפי (360°). משקל הרכב 11,140 ק"ג, וניתן לחמשו ב"בטן" בת 114 פצצות-מרגמה.

"M-132 A1"

רכב-קרב נושא להביוור

לרכב זה הותאם להביוור מסוג "M10-8", ואף הוא ניתן להטסה ובעל כושר אמפיבי במים רוגעים. השריון והמערכת האוטומוטיבית דומים לאלה של הנגמ"ש "M-113A1" לבד משינויים שנבעו מהתאמת הלהביוור.

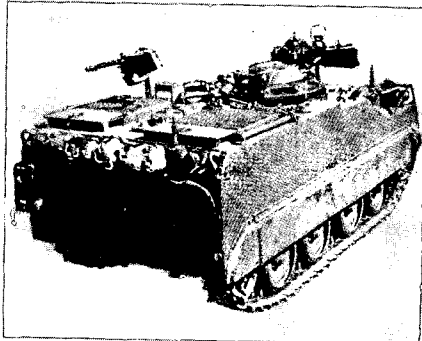
נתונים

צוות: 2.

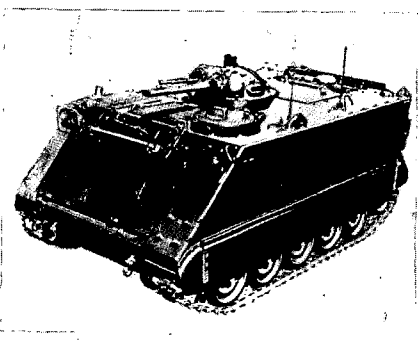
משקל: 10,840 ק"ג (להטסה — 9,475 ק"ג).
 לחץ קרקע: 0.54 ק"ג/ס"מ².
 חימוש: להביוור 8-10.
 קיבולת הלהביוור: 757 ליטרים.
 קיבולת דלק הרכב: 360 ליטרים.

"M-548", רכב-משא

רכב זה אינו משוריין ואינו חמוש; הוא מסוגל לבצע פעילות אמפיבית, וכושר העביר רות שלו מעולה. המערכת האוטומוטיבית ברכב זה זהה לזו של שאר כלי הרכב ב"מש" פחה", וניתן להעביר בו סוגים שונים של משאות ובהם טילים או רקטות. המשקל הניתן לנשיאה הוא 5,445 ק"ג.



"Lynx", רכב פיקוד וסיור



"M-132A1", רכב קרב נושא להביוור

"M-577A1", רכב פיקוד

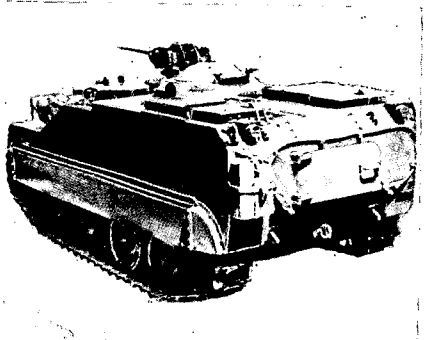
בשל העוצבות והיחידות הרבות בצבא ארה"ב הממונעות בעזרת נגמ"שים מסוג "M-113", היה צורך בפיתוח רכב-קרב משוריין לצרכי פיקוד.

ה-"M-577A1" מאפשר מקום-עבודה נוח ל"מפקדים. הוא נושא מכשירי-קשר רבים, רמותקן היטב לעבודת-מטה נוחה. צמוד אליו אוהל רחבי-ידיים הניתן לפריסה מאחורי ה"נגמ"ש, והמתקפל לדפנותיו לקראת תזוזה. התאורה ברכב נוחה לאביזרים השונים, יש בו שולחנות מתקפלים וכן נמצא בו תנור רב הספק, המאפשר תנאי-עבודה נוחים גם בקור עז.

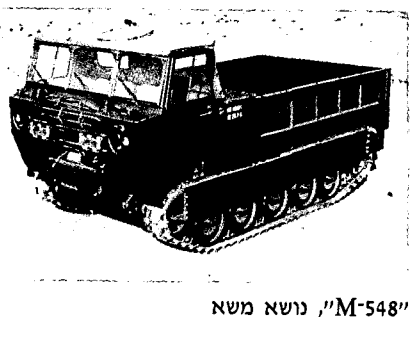
סיכום

משפחת ה-"M-113" קנתה לה מקום נכבד בצבא ארה"ב. לעתים נשמעת, אמנם, ביקורת על ההגנה הגרועה, בנגמ"שים מסוגה, בעיקר בפני מיקוש, ועל חוסר האפשרות להפעיל את נשקם האישי של הלוחמים תוך כדי לחימה. כיום, נמצא בניסויים דגם משופר של נגמ"ש לתרונן הבעיות הללו.

נגמ"ש זה, ה-MICV (Mechanized Infantry Combat Vehicle) מסומן כדגם XM-723. מן הספרות המקצועית ידוע כי יהיה בעל תותח 20 מ"מ, מהירות גבוהה בשטח ועמי-דות גבוהה בפני נשק קל כולל מקלעים כבדים ואולי אף בפני תותח 20 מ"מ. נראה כי גם בעתיד הנראה לעין, יהיו הדגמים ממשפחת "M-113" כלי-ההסעה הקרביים העיקריים לחי"ר האמריקני.



"C&R", רכב פיקוד וסיור



"M-548", נושא משא

"M-577A1", רכב פיקוד משוריין

"C&R", רכב פיקוד וסיור צולח מכשול מים

